உ

978
4·16

தீபவாவஸ லட்சுமி பூசைவிதி

திருநெல்வேலி ஜில்லா திசையன்விளைப்போஸ்ட்டு
நெடுவிளைச் சொக்கலிங்கபுரத்தில்
சிவாலயம் கட்டியிருக்கிற வாலே குருவேலு ஸ்வாமி
அவர்களால் அச்சில் இயற்றிய

பதினெண் சித்தர்களால் பாடிய

தீபவாலே லட்சுமி பூஜைவிதிப் புஸ்தகமும்

ஷை சாஸ்திரக்கவிக்கி எந்திர மந்திர உடல்கூர்
உயிரெழுத்து அடைத்த
சக்கரச் சுரூபக் காயிதப் படமும்
ஷை ஸ்வாமிகள் இருந்து விற்பனை செய்கிற இடமும்.

விலாசம்.

சென்னைப்பட்டணம் தங்கசாலைத் தெருவில்
தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூலுக்கு எதிரில் காவிச்
ஜெண்டாக் கொடி கட்டியிருக்கிற

தீபவாலே லட்சுமி பூஜை மந்திரசாலை.

182-வது நெ. வீட்டில் எந்திர மேஜைப் பல்லக்குச்
சஹிதம் வந்திருக்கிற

வாலே குருவேலு ஸ்வாமியவர்கள்

புஸ்தகம் 1-க்கு அணா 0—2—0.
நவக்கிரகம் 9-சுரூபப்படம் 1-க்கு அணா 0—1—0,
மற்றும் சில தெய்வங்களின் சுரூபப்படம்
1-க்கு அணா 0—1—0.

1916.

Ω25:417
N16
179470.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
20 DEC 1916
MADRAS

உ

சிவமயம்.

978
4.16

தீப வாலை பூசை விதி.

திருநெல்வேலி ஜில்லா திசையன்விளைப்போஸ்ட்டு நெடுவிளையாகிய சொக்கலிங்கபுரத்திலிருக்கும் ஜாதியில் வெள்ளாளர் நயினார் பிள்ளையவாகள் குமாரர் வாலைகுருவேலுஸ்வாமியவர்கள் பதினென்சித்தர்களால் பாடிய கருவூரூர் வாலைபூஜைவிதியில் கர்னவாலைபூஜைவிதி சாஸ்த்திரத்தையும் சிதம்பரநடராஜருகிய இருளீஸ்பரன் சாஸ்த்திரத்தையும் யேமவராகி, காலவராகி, பஞ்சரத்தினவருகி, சாஸ்திரத்தையும் தெரிந்தெடுத்து வெகுகாலமாக சிவஸ்தலங்களிலும், சிவமலைகளிலும், திருக்குத்தாலம் செண்பஹாதேவி மலைமேலிருக்கும் சித்தர்கள் குகையிலும் பக்த்தி முக்த்தி வயிருக்கியத்துடனிருந்து சிவதவம் நடத்தி ஷை ஈஸன், கர்னவாலை, ஈஸ்பரி, வருகி, தீபவாலை, லக்ஷ்மி பிரசன்ன அருள்வாக்கு வரம்பெற்று கிறீடம் தரித்து எந்திர மேனுப்பல்லக்குச்சிவிகை வாஹனத்தில் எழுந்தருளி ஷை ஸ்வாமிகள், ஊரில் சென்று ஷை ஈஸ்பரனுக்கும் ஈஸ்பரிக்கும் சிவாலயம் கட்டிவைத்து வணங்கி ஷை சாஸ்த்திரங்களில் பாடியபடிக்கி அனுபோகம் பார்த்து ஷை சாஸ்த்திரம் உலகத்தில் நீடூழிகாலம் விர்த்தியாகித் துலங்கும்படிக்கும் அனேக பக்திமான்கள் ஷை சாஸ்த்திரத்தை வாங்கி சிவதவம்செய்தும் பாடிப்படித்தும் வாலைலக்ஷ்மியானதால் வீடுகளில்வைத்துப் பூஜை நெய்வேத்தியம் முதலானது செய்தும் படிப்பவர்களும் கேழ்ப்பவர்களும் ஷை ஈஸ்பரன் ஈஸ்பரியின் கிருபை யருள்பெற்று சகலசம்பத்தும் உண்டாகி ஈஸ்பரன் ஈஸ்பரியை குலதெய்வமாக வைத்து செல்வான்

456
294.5

களாக வாழ்கவேணுமென்றும் இந்த சாஸ்த்திரத்தை அச்சில் விடுவதற்கு சில பக்த்திமான்கள் கேட்டுக்கொண்டபடியால் ஷை வாலை குருவேலுஸ்வாமிகளால் அச்சில் பதிக்கலானது.

ஆதிஈஸன் ஈஸ்வரி சுரூப அருளில்லாமல் உலகமுழுதும் ஆணும் பெண்ணும் ஒருரூபமாய் நின்ற இருளீஸன் இருளீஸ்பரி சாஸ்திரத்தையும் இருளீஸன் மேல்லோகம் முழுவதும் நின்றும், இருளீஸ்பரி கீழ்லோகம் முழுவதும் நின்றும், இருவரும் மோஹங்கொண்டு திருநடனமாடி அதில் பூமிவெடித்து இருளில்பிறந்த இருளீஸன் இருளீஸ்பரி இந்திரியசத்தியானது செந்திவடிவாய், செகப்பு வெள்ளையாய், சந்திர சூரியராய்ப் பிறந்து சத்தியும் சிவனுமாய் வந்த வாலைகுருஸ்வாமிக்கு புத்திரன் புத்திரியாகிய வாலையீஸன், வாலையீஸ்பரியில் கர்னவாலை ஈஸ்பரி சாஸ்திரத்தையும், எந்திர, மந்திர, விஞ்சையையும், பாடல் கவிகளையும் அனுபோகங்கண்டு அச்சில் விட்டிருக்கிறது. அன்பர்கள் இந்த புஸ்த்தகம் வாங்குபவர்கள் ஈஸ்பரன் ஈஸ்பரி சுரூப உடல்கூர் அச்சரத்தை படமாக்கி காகிதத்தில் போட்டிருப்பதால் ஷை ஸ்வாமிகளிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். மந்திர உபதேசம் பெற்றுக்கொள்பவர்களும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புஸ்த்தகம் 1 க்கு அணா 0—2—0.

படத்தின் கிரையம் அணா 0—4—0.

உபதேசத்திற்குத் தங்கள் அபிப்பிராயம்.

இருளீன்பரன் சாஸ்த்திரம்.

தீப வாலை பூஜை விதி காப்பு.

ஓங்காரத்துள்ளே உதிக்கும் பரம்பொருளே
நீங்காமல் நெஞ்சகத்துள் நீயிருந்து—பாங்காக
என்னுடலை காப்பாய் ஈஸ்பரியாள் தன்பாலா
உன்னை துதிப்பேன் யென்னுள்ளத்துள்.

மேவவே யரியதொழில் சித்தர் நூலில்
விளம்புகிறே னின்னமொரு விபரமப்பா
பாவவே இருளீஸன் மந்திரத்தைப்பாரு
பத்திமுத்தி வைராக்கிய மாகத்தானும்
தாவவே அண்டபகி ரண்டகூடம்
தாண்டினின்ற விஞ்சைஇருள் சித்தியானல்
ஏவவே நமக்குமொரு கையாளப்பா
இருளீசன் சாஸ்திரத்தை யியம்புவேனே.

இயம்புகிரேன் ஆதியிலே ஈசன் தோன்ற
இகம்ஆகும் முன்இருளாய் நின்றரூபம
ஜெயம்பெறவே சாபமிட்டார் வெளியதாக
தற்சொரூபம் வந்ததின்பின் அருளுண்டாச்சு
நயம்பெறவே மேருவுக்கும் திரைக்குமப்பா
நானிலமும் வெளியும யிருளீசன் தன்னை
பயம்பெறவே யிரவென்ருல் பகலேயில்லை
படருமடா யேகயிரு ளப்பன்தானே.

யிருளப்பா வடிவுரூபா யேகயிரு ளாணபிண்டம்
மேனியாளா அருளப்பா சித்தியென்ருல்
அரிலும் ஆ-இ-உ-ஏ-ஓ வாவா என்று
பொருளப்பா உன்னுடைய பொருளே அல்லால்
போற்றிவைத்த நிதியேது நீதானென்று
உருவப்பா லக்ஷம் உரு ஓதும்போது
உயிரெழுத்தில் இருளீசன் சிந்திப்பானே.

உ

ஜெபம்.

சித்திப்பான் ஓம்வாசுதேவாயா, இருளாயநமா, முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், அருபத்திநாலுகோடி ரிஷிகளும், கின்னரர், கிம்புருடர் கீதநாதர், சத்திய சன்னியாசியர்கள், கெருடகார்திருவர்கள், சித்தியவித்தியாதரர், பிர்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மும்மூர்த்திகளும் கூடியநாமத்துடனே எழுந்தருளியிருக்க நம்முடைய ஸ்வாமி வாலை குருநாதர் வெள்ளியங்கிரியிலே இருந்து பொன்னின் கிரியிலே நடனமாடி தாண்டவம் ஆடிவருகிறபோது பூமி அதிர்ந்தது. பூமி அதிர்ந்தபோது இருண்டிசைந்தது. இருள் திரண்டது. இருள் திரண்டபோது இருளகரீஸர் அப்போது பிரந்தார். இருளீஸ்பரன் அப்பா நீ பூமாதேவி மகன் இருளப்பன் அல்லவோ உனக்கு வடிவு கர்ணகைவாலையம் கருத்ததடியும், வெள்ளையும், வெள்ளி முத்திரையும், சிங்கநாதமும், அகண்டவிழியும், வெண்புலித் தோலாசனமும், ஏறிய புலிவாகனமுமாக இருப்பன் எங்கள் இருளன் வடிந்ததோளும், இருண்டகிரமும், இளம்பிறை நெற்றியும் இருளிபுருஷர், செந்திப்புருஷர், சிவப்புருஷர், மசானக் கரைப்பூதங்களை எல்லாம் அடைக்கிபவர் மண்ணும் விண்ணும் உகந்தயிருளா என்னை எதிர்த்து வாதித்த சத்துருதிகளை வலகை தடிகொண்டடித்து இடக்கை சூலம் கொண்டு குத்தி நீ ஏறிய புலிவாகனத்துக்கு இரையிடு இருளாவம்பா, தும்பா, வடிவியசாலா, நீண்டபிர்மாவும், நீ பிரந்தது மயானக்கரையில் பிரந்து வளர்ந்து ஆதியிலே நீ வீரசூரம் கொண்டு நீ யெரிந்தகுஞ்சியும், பாரந்தவிளியும், மேல்நோக்கிய ரோமமும், முன்னோக்கிபோட்ட பூணூலும், பின்னோக்கிபோட்ட வீரஜடையும், ஒட்டியாணமும், யோகவேஷ்டியும், பிடித்தசூலமும், வே

லாயுதமும், மாத்திரைத்தடியும், ஒருகையில் மிருதனென்கிற ராஜாவுடைய தலையுமாக ஓங்கிய இருளா ஏறு ஏறு சத்துருக்கள்மேல் ஏறு ஏறு பேசு பேசு முட்டு முட்டு கட்டு கட்டு இருக்கு இருக்கு தூக்கு தூக்கு கொல்லு கொல்லு போடு போடு சகலகோடி பூதப்பிரேத பிசாசுகளையும், சங்கரி, சங்கரி, சங்கரிக்க, சிவா. நானிருக்கும் புலிஆசனமும், புலிவாகனமுமாக நான் இங்கு இருக்க, நீ அங்கே இருக்கலாமோ நான் இருளீஸன் நீ இங்கேவா சுவாஹா.

சித்திப்பான் அவன் கருவைச் சொல்லக் கேளு
செந்தும்பை கருந்தும்பை சிறுபேய்தும்பை
பத்திக்கை மூன்றையும்தான் கருக்கின் கொண்டு
பச்சையென்ற கற்பூரம் புனுகு ஜவ்வாது
நெற்றிற்கும் காந்தமுடன் வழலைசேர்த்து
நிர்மலமாய் மையாக்கி வைத்துக்கொண்டு
முத்திக்கும் மூவுலகம் கபாலத்துள்ளே
முன் திரண்ட கன்னிநூல் திரியாய்போட்டே.

திரிப்போட்டு கார்ரெள்ளின் தயிலம் வார்த்து
சித்திபரி பூரணமாய் பூசைசெய்வாய்
வரிபோட்டு நிதிவாங்கி உனக்கு சேர்க்க
மாயனிரு ளீசன்வந்து தோன்றுவான்பார்
கரிபோட்டு தோல்மூடி நடனமாடும்
கர்த்தாவின் திருவுளத்தால் கண்டுகொண்டு
அரிபோட்டு சித்தரிவால் தெரியச்செய்யும்
ஆனந்த இருளீஸனுக்கு அடவு கேளே.

அடவுகேள் ஆள்உருபோல் அக்ஷ்க்ஷரத்தில்
அண்டமுடன் தகடுபணம் பூதாளத்துள்
விடவுகேள் தாபனம்செய் பீடம்போடு
பீடத்தின் மேலாய் நீ வீற்றிருந்து

கடவுகேள் மையெடுத்து கையில்விட்டு
கருமேனி யிருளீசா ஆ-இ-உ-என்றால்
இடவுகேள் மாயஇருளன் உன்மேலேரி
இருளப்ப ஸ்வாமிநீ யானுப் பாரே.

பாரப்பா தனமிருக்கும் இடங்களெல்லாம்
பார்வையிலே தோன்றுமடா கைக்கொள்வாய்நீ
சேரப்பா அதினுடைய அருளைக்கண்டு
ஜெபஞ்செய்தால் உன்னுடனே சேருவானே
ஆரப்பா ஒருதரிடம் நிதிகேளப்பா
அவனுனக்கு நிதியில்லை யென்றிட்டாக்கால்
பேரப்பா ஒருவர்வீடு அவன்வாழ்வெல்லாம்
போகுமடா சிலதுமுடி யாதுபாரே.

முடியாது மாடுகன்றுனதற்கும்
முதலாளி பாரிக்த ஞேவுண்டாக்கும்
மடியாமல் புத்திரற்கும் கோட்டியுண்டாம்
மனைஞெரும்ப பூதகணம் பிசாசாய்த் தோணும்
இடிவிழுவான் பரதவிப்பான் முன்பால்வந்து
கேட்டபடி உந்தனுக்குத் தருவேன் என்பான்
படிமீது இவனைவைத்துப் பூஜை செய்நீ
பாக்கியவான் ஆகிடுவாய் பலனுண்டாமே.

உண்டான பலன்சொல்ல உபாயங்கேளு
ஒருசிறுவர் கைதனிலே மையைப்போடு
பண்டான ஆ - இ - உ - இருளாவென்று
பரிசித்து இருளனையும் அவன்மேலேவு
கொண்டேநீ சிறுவரிட வாயினால்கேள்
காலபலன் குறிகளெல்லாம் விண்டாமல் தடதடென்று
விளம்புவான் இதுபுதுமை கேளுநீகேளே.

கேளப்பா நிதியிருக்கும் இடங்கள் யாவும்
கெட்டிமாய்ச் சொல்லுவான் லெக்கினோடே
மீளடா அதிலிருக்கும் மக்ஷ்க்ஷம் சொல்வான்
வேதாளபூதம் இன்னதிருக்கு தென்பான்
நீளடா யின்னாளில் யின்னான் வைத்த
நிதியென்று லெக்கோடே சொல்வான் அப்பா
பாளடா போகாது இன்னாளுனக்கு . [னே
பண்புதையல் தக்கும் தகாது யென்று பலன்சொல்வா

பலன்சொல்வான் ஒருத்தருக்கு ஒருவன்செய்த
பராபரையாள் பில்லி சூனியமும் சொல்லும்
பலன்சொல்லும் காலதோஷங்க ளாலேபின்னே
நீடுவரும் குறியும் குணமும் சொல்லும்
நலம்சொல்லும் ஒருவனுக்கு முன்னாள்தன்னில்
ராஜவெகுமதி வாரபலனும் சொல்லும்
தவம்சொல்லும் அவனிருந்த மனைவீட்டிற்கு
சங்கதிகள் உள்ளதெல்லாம் தானேசொல்லும்.

சொல்லுமே தேச மன்னருலே சோரைபடும்
பாடாது யென்று சூச்சம் சொல்லும்
வெல்லுமே யிருவருட யுத்தம்தன்னை
வெல்வதிவர் தோர்பதிவர் யெனவும் சொல்லும்
புல்லுமே யிவர்மனவி மலடியிருது
புத்திரர்வுண்டாம் இல்லை யெனவும் சொல்லும்
செல்வனன் தரித்திரவா யெனவும் சொல்வான்
சிவயோகி சன்யாசி மார்க்கம் சொல்வான்.

மார்க்கமென்ன வெகுதூரம் ராஜதேசம்
வந்துபோய் இருப்பவர்கள் அங்கேதோனும்
தீர்க்கமென்ன நாம் இருக்கும் தேசம்தன்னில்
சிருவர்கள் இருக்கும் இடம் பதியும்சொல்லும்

ஆர்க்கும் இன்னதென்று அறிந்து அறியாதெல்லாம்
அவரவர்கள் இருப்பிடத்தை அறியவேண்டி
ஏற்கனவே சொல்லுமென வினவிக்கேட்டால்
இருந்தபதிக் கடையாளம் இயம்பும்பாரே.

இயம்புவான் பதிவிட்டு நீதான்வந்து
இத்தனைநாள் ஆச்சுதென்று தொகையும் சொல்வான்
நியஉபெறவே அப்பதியில் நதிகள் கோவில்
நிலதேர்கள் சாலை கோபுரங்கள் மேடை
நயம்பெறவே கூறுவான் அக்கிரமம்
கடைதெரு அரசர்படை காடுசென்னல்
மயம்பெறவே கன்னல் வாழை
வயல்மேவும் அங்கமெல்லாம் உரைக்கும்பாரே.

உரைக்கும்பார் உன்மனைவி மகள்யின்னோர்
உன்தமயன் தந்தைதாய் யெல்லாம்
விரைக்கும்பார் நவதானியம் ஆடுமாடு
விரைவித்து வெள்ளிவெங்கலம் விழக்கு
மூரைக்கும் பார் அம்மி உரல் உலக்கை நாழி
அரங்கடுக்கு கட்டில் மெத்தை ஆடை சேதம்
நிரைக்கும்பார் ஆடையாபரணம் யெல்லாம்
நிலவரமாய் நீகேட்ட படிக்குதானே.

படிக்கிதான் இன்ஒருவன் பாரின்மீதில்
பச்சமுற்று அவனை மனதரிபாமல் தான்
குடிக்கிதான் தீங்குவர நினைத்துக்கொண்டு
குலஸ்திரியை பரஸ்திரியாய் குரித்துக்கொண்டு
மிடிக்கிதான் யேதுவதால் நினைத்துக்கேட்டால்
மெல்லியர்தன் கற்புநிலை விளம்புவான்பார்
கொடிக்குத்தான் பேதக நெறியோ வென்றால்
கூடாது சொல்லுமை கூறும்பாரே.

கூறுவது பழிகூறும் பாவம்கூறும்
குருவான புண்ணியமும் புகழும் கூறும்
தேறுவது செழிபென்றும் செழியாதென்றும்
தேசத்தில் சோரமிட்ட சேசம்கூறும்
ஆருவது தொளிவரத்து போக்கும் கூறும்
மணியம்நிற்கும் இல்லாது யென்றுகூறும்
சோருவது சோறுதெல்லாம் சூ-சூ-சூ
மைக்கிடையில் சூ-சூ வென்றே.

சூவென்று இருளனுக்கு நேர்ந்து கொண்டு
சூட்டிவிடு குருடனுக்கு கண்ணில்மையை
ஆவென்று முடவனுக்கு நேர்ந்து கொண்டு
அளித்திவிடு முடவனுமே நடப்பான்பாரு
சாவென்ற பிரேதத்தின் கண்ணில்போட
சற்றுநேரம் உயிர்உண்டாய் பிறவுசாவான்
மாவென்ற அஞ்சணங்கள் சூட்டும்போது
மானிடர்க்கு திருநடனம் வரைந்திட்டாயே.

வரைந்திடவே காங்களிலே மையைவிட்டு
மானிலத்தில் கள்வுகளம் சமதாயத்தில்
விரைந்திடவே இருளனுக்கு பூஜைசெய்து
வெத்திகொள்ள சிலாகைவிடு புரவிபோலே
இரைந்துகொண்டு தடத்துவளி அங்கத்தோடே
இடிக்கும்பார் அடிக்கும்பார் இருளன்வேகம்
குரைந்திடுமென் றென்றுதே கன்னக்கோலே
குறைக்குமடா கண்டகண்ட மாகத்தானே.

கண்ட கண்ட யிடங்கள்யெல்லாம் கழவுபோன
காரியத்தில் சூனியத்தில் விட்டுபாரு
பண்டுசொன்ன பலன்படியே சென்றுதாக்கும்
பாரடா களவாண்ட களவையெல்லாம்

கொண்டேவறும் சீலாகை விட்டசினத்தில்
தானேகொடிவளியே கள்ளனையும் பிடித்து
கட்டிதெண்டனைகள் செய்யுமடா தேங்காய்மீது
செலுத்தினால் சீலாகை யென்ன தெய்வந்தானே.

தெய்வமுள்ள ஸ்தலத்திலே ஒருவருடம்
சென்றதுவும் வியாளவட்ட உள்ளநாளும்
மெய்யதியாய் இருப்பதுண்டும் அன்புதானும்
மெய்யதிகள் இல்லையென்பார் வையகத்தோர்
அய்வர்உட பூதமல்லோ பஞ்சஆட்டு
ஆலயத்தில் இருந்ததெய்வ மிடத்திற் கெல்லாம்
துய்யகுறு பீடம்ஒன்று தேவதைதான்
அப்பாசொன்னபடி யாட்டிவிக்கும் லோகம்யெல்லாம்.

லோகமெல்லாம் தானரிய ரீங்காரத்தை
உத்தநவ கோணம்விட்டு மையில்சூடி
பாதமுடன் திருபீடம் இருக்கும் யெல்கை
பதிபடியில் தாபனம்செய் பாழத்தில்
மோகமுடன் உலகமெல்லாம் சென்றுவெல்லும்
மூர்க்கமுள்ள தேவதைதான் யிதுவென்பார்கள்
தாகமுடன் பிறுத்தினை தான்முன்னிலும்
இப்போதுதான் அதிகமாய் இருக்கும் ஸ்வாமிவீரம்.

கர்னவாலை ஈஷ்பரி ஸ்தோத்திரம்.

வீரமுள்ள விஷயமொடு துஷ்டமான
விஷதேவதைகள் கலக மெத்தவானால்
பாரமுள்ள தெய்வம் அக்கலகம் தீர்க்கப்
பார்அவர்கள் உன்னிடத்தில் பதியச்சொன்னால்
நேரமுடன் துஷ்ட வீரனைப்பிடித்து

நிலத்தோடே ஸ்தாபிக்க வகையைக்கேளு
ஆரமே அவர்கள் உருப்போல் யந்திரத்தில்
அச்சரத்தினுல் பெழுதி ஆலயத்தில் ஸ்தாபிப்போடு.

ஆலயத்தில் ஸ்தாபிக்க மெய்திபோச்சு
அடங்காத துஷ்டதேவதை தானபபா
மேலில்விஞ்சை வாலையைவைத்துப் பூஜைசெய்து
விளம்பினல் இருளீசன் விஞ்சையாலே
மூலையில் வைத்த முதலுக்குத் தீங்குவராமல்
மோகரன வாலை இருளீசன் விஞ்சையாலே
ஜோஸியத்து சொல்லுகிறேன் தோகைமீதில்
சூட்டடா மையையவள் சென்னிமீதே.

சென்னியிலே பெண்கள்வல செவியதன்னில்
திரிகோண வட்டமிட்டு ரீங்காரத்தை
உன்னியதை மந்திரத்தில் ஜெபிக்கும்போது
உனைத்தேடி தலைகத்தி ஆடிவாயால்
சொன்னதெல்லாம் மெய்யாகப் பலிக்கும்அப்பா
தோதாக கோவில்கட்டி அதிலேவைத்து
நின்மயமாய் பூசைசெய்தால் உலகத்தோர்க்கு
நினைத்தவரம் கொடுப்பாள் இந்தக் கன்னிதானே.

கண்ணில்லா குருடருக்கு கண்கொடுப்பாள்
கால்கைகளிலுள்ள குறைநோ யெல்லாம்
வெண்ணீர்போல் விபூதியினுல் தீர்ப்பாள்
இந்தசத்திக்கு காணிக்கை கணக்கில்லாமல்
முன்னேதான் குவியுமடா குறைநோய் குஷ்டம்
முழுக்கு வைத்தால் தீர்த்து வைப்பள்
பிள்ளையில்லா கன்னியற்கு புத்திரரைக்கொடுப்பள்
இந்தகண்காக்ஷி மனேன்மணி கண்காக்ஷியாமே.

காக்ஷிபிவள் யழுயெடுப்பாள் அனலேவாரி
காயச்சில் அனலேவாரிக் கையில் வைப்பாள்
ஆச்சரியம் அரசருக்கு வாக்குத்தந்தால்
அருளாகக் குருவாக்கி விருப்பாள் ஆத்தாள்
பாச்சுதடா சகலஅஷ்ட சித்திகேளு
வசியமுதல் மாரணங்கள் யெட்டுங்கேளு
ஆக்சரியம் வசியமுடன் மோகனமேமிச்சம்
மங்கையுட பூஜைக்கு வளமை கேளே.

வளமைகேள் திருமஞ்சனம் ஆறுகாலம்
மணிதூப திபார்த்தனே விஸ்தாரம்
கிழமை வெள்ளி சோமவா ரங்கள்
கேட்டவரங் கொடுத்துவிடுக் கெதிமோட்சங்கள்
பண்மையுள்ள தெய்வமெல்லாம் ஓடிப்போச்சு
பார்வதியின் மானதி பூஜையினல்
யிந்தவழமை யெல்லாம்செய்து சித்திவித்தையாடு
மானிலத்தில் யிவள் விளையாட்டின் அதிசயம்பாரே.

அதிசயம்பார் அபிஷேகம் பால்தேன் எண்ணே
அஷ்டமங்கலம் புனுகு மஞ்சகாப்பு
துதியம்பார் விடிவேளே சாயரட்சை
சொர்னபுஷ்பம் அபிஷேகம் பணியும்மாலே
நிதிகம்பார் தனக்கருளி உலகமெல்லாம்
நீயாக யிருந்துசித்தில் விளையாடப்பார்
பதிகம்பார் தேவாரம் பிரசாதங்கள்
பலகாரம் வற்கவகை யெல்லாம்சாத்தி.

சாத்துவாய் பட்டுவஸ்திரம் உன்னுடலில்
பரிமழங்கள் அணிந்துகர்ப்பூர ஆலாத்தி
யேத்துவாய் யேழுக்கு தூபதீபம்
ஈஸ்பரியை நினைத்துஉன்மேல் உபசாரஞ்செய்

மாத்துவாள் உன்வினையும் விதியும்அப்பா
வாலையைதான் வணங்கியவரை மனதறிந்து
தேற்றுவாய் பார்வதிதாய் வாலைதன்னை
சிறுபெண்மேல் சேர்த்துசத்தி பூஜைசெய்யே.

செய்யவே அவர்அர்கள் மனதுமாகச்
செயல்படி முடித்துவைப்பள் கருமமெல்லாம்
உய்யவே மண்டலந்தான் பூசைசெய்தால்
உயிர்ஆகி ஆலயத்தில் அருளாய்நிற்பாள்
மெய்யவே வருடம் ஒன்று கழிக்கவேணும்
அவைகழித்தால் வியாழவட்டம் கழிக்கவேணும்
தய்யலாள் வியாழவட்டம் சித்திபெற்றால்
தாய்க்கிதான் சிவாலயங்கள் கட்டலாகும்.

கட்டலாம் கோபுரமும் முடிக்கலாகும்
கண்ணிதேர் திருவிளா பூஜை நடத்தலாகும்
மட்டலாம் யிவளும்ஒரு மூர்த்திபாய்ச்சு
மாயையிருளீசன் இவள்தனக்கு சிவனும்ஆச்சு
தொட்டதெல்லாம் மேறுவாய் மேனிகாணும்
சொக்கவரை வீற்றிருக்க கொண்டு செல்லு
வெட்டலாம் யிவள்விஞ்சை பட்டாவாலே
மேதினியோர் கர்மமெல்லாம் வெட்டலாமே.

கர்மமது கொண்டுநொந்த பீனியின் நோரை
கண்ணீபுடஆலயத்தில் கொண்டுவந்து
வர்மமது தீருமம்மா யென்றுபோட்டால்
மண்டலத்தில் மாற்றிவைப்பாள் வீபூதியாலே
தர்மமது உண்டாச்சு உனக்குண்டான
தனத்திலே அவள்சிலவுக் கிடுவாழ் கொஞ்சம்
குல்மமுதல் குஷ்டநோய் குலநோய் பித்தம்
கோட்டிகளை விலக்கிக் குலதெய்வ மாவாள்.

தெய்வந்தான் தொட்டாலும் திருட்டுப்பேய்கள்
திரிட்டியிலே தொட்டாலும் பயம்போகும்
மையந்தான் முனிகருப்பன் சயித்தான்பேவல்
வஞ்சனைகள் சூனியங்கள் வைத்திட்டாலும்
மையந்தான் யிடுமயக்க காட்டேரியாலே
தீருத புண்புளவை தீரா குஷ்டல்
மையென்றால் மண்டலத்தில் தீர்ப்பாள் ஆத்தாள்
விடிவேளை தலைமுழுகி வெண்ணீர் பூசே.

பூசியே ஆலயத்தை சுத்திசெய்து
பொல்லாத கொடுரோயை போக்கிவைப்பாள்
வீசியே வெட்டவந்த மாத்தான்தன்னை
விலகிவைப்பாள் துலகிவைப்பாள் மச்சம்சொல்வாள்
பேசியே கண்கொடுப்பாள் சந்ததியு மீய்வாள்
பேய்பிணியைவிலக்கிவைப்பாள்பேணுமலிகழ்ந்தபேரை
ஏகியே பிடித்திழுப்பாள் உயிரைமாய்ப்பாள்
ஏற்றுவாள் எழுநரகி ளேற்றுவாளே.

ஏற்றுவாள் தின்பிறகு தேவிபூஜை
ஏற்றிநீ பணிந்துவரும் நாளிற்தானும்
போற்றுநீ என்னுடைய பிறவிரோயை
போக்கியே முத்திதரு நாளேதென்று
நேற்றியாய் கடன்களித்து கேட்டா ளப்போ
நிர்மலமாங் குளிகையொன்று தருவா ளப்பா
தோத்திரமாய்க் குளிகைதனை வாயிற்போட்டு
சொல்லுவா ளதின்பிறகு யினிநீகேளே.

நீ கேளு வாலைதா யுனை யெடுத்துக்
கொண்டுவுனை கிருத்திவைப்பாள் நதியோரத்தில்
நீகேளு நதிமூழ்கி யங் யங் கென்று
லெக்ஷ்க்ஷமுறு வேற்றவாலை தாயைக்காண்பாய்

நீகேளு பிறவிமுதல் ஈ எறும்பு
எண்பத்துநான்கு நூருயிர லக்ஷக்ஷ ஜீவனும்
தாய்கேளு தந்தை முதல்
சமஸ்தமுமங்கே காணச்செய்வாள் வாலை.

செய்யயிலே உன்பிறவி அற்றுப்போச்சு
ஜெனனமோ இனியெடுக்கப் பிர்ம்மாவில்லை
மெய்யதிலே காயசித்தி கற்பந்தந்து
மேலான சிவிகையேறிக் கெவுனமோட
உய்யவே ரஸகுளிகை யீய்வாளப்பா
உன்னையுமோர் சித்தாகட்குச் சேர்ப்பாளப்பா
பையவோ விட்டகுறைக் காரணுல்
பாரடா யிருளீஸ்பரன் பயனைத்தானே.

பயனென்ன யிருளீசனுக்குப் பால்பழந் தேங்காய்
பச்சரிசி கரும்புடனே பாயாசங்கள்
வியனென்ன அஷ்டகோண அக்ஷக்ஷரத்துள்
வீரேழி ஈ மி ஈ ஸ்ரீ ரீயென்று பயனென்ன
உள்ளறையில் ஓம் ஊம ஆ மென்று
வரைந்தெழுதிச் சூலமிட்டுச் சூலத்தோடே
நயனமென்ன ஸ்ரீ ஓங்கார மிடடுக்கட்டு
நாகரீக இருளன்விளை யாட்டைப்பாரே.

கர்ன்ன வாலை யீஸ்பரி மந்திரம்.

(மூலமந்திரம்.)—அரிஓம், சிறீயும், வாலை மனோன்மணி ஓம் நமா.

(மாலைமந்திரம்.)—அரிஓம், ஸ்ரீயும், இறீயும், றீயும், ஐயும், கிலி யும், சௌவும், சௌவும், கிலியும், ஐயும், வாக்குவாகினி வாவா, வாலை பரமேஸ்பரி வாவா, வாலை ஞானசரஸ்பதி

வாவா, என் வாக்கிலும், என் மனதிலும், என் முகத்திலும் வந்து முன்னின்று சித்திக்கச்சிவா.

(மூலமந்திரம்)—ஆம்ஓம் ஈஸ்பரக்குமார, ரா ரா, ஐயும், கிளீயும், சௌவும், அவ்வும், கிஸியும், இருளப்பாவர் வா வா சிவசிவா.

அண்ட பிண்ட புவன இருளீஸ்பரன் சாஸ்திரம்.

இருள்வழியாய் நிறைந்தயிரு ளாண்டி செய்கை
யெடுத்துரைப்பேன் சகலசித்தி யிதிலேயாடும்
மருளருமே அண்ட பிண்ட யிருளீசனாலே
மாகா கோடி வித்தையெல்லா மாடலாகும்
தெருளிடவே கைலைவிட்டு வந்த பாகஞ்
செப்புகிறேன் சித்தர்களே சிலயோகிக்கி
உருள, மருள, வெருள, ரீரீ, உத்தண்ட
கௌச குண்டலம் விட்டு உரைத்த வாரே.

மந்திரம்.

உருள, மருள, வெருளரீரீ, உத்தண்ட கவச குண்டலம் விட்டு உரைமுடிக, தரைமறுக, கண்ட கோடாவி செவிடுபட கொடிமூடியான வீரபல்லும், வீரசுடனே ஒருகால் வடபார்ருதியின்மேல் மிதித்து ஒருகால் தென்கடல் கலக்க அரனுடகேஉண்மையுடனே அநேகங்கோடி அருள்வரமும் திருவுளமும் கொண்டு யிருளீஸ்பரன் வாருய் வாருய் புரி புரி திருவெண்ணீறு வம்புறு கொட்டகையர்கள் ஆடவாருய் வாருய் இருளீஸ்பாரு குண்டலம் யாடிட வாருய் ஆடிபே வாருய் மீரிய பார்வைகள் கவீர்கள் யாடமேலிட வாய்வுகள் கால் கட ஓட சூரி

யன் ஒழிகட மதிமிழிபாட சுக்கர நொக்கிட ஒடக்கண ஓட கு கு ஆஹா சொற்சோற் படவிடநீ வருவாயே ஏறிய ஜல் லடம் ஆடியகச்சம் இருள்நிறமேனியும் மருளொருமொழியும் எமனுடைய பாசமும் தெணடுகோலுடனே இருளேறிவாருன் இருளமுனியீஸா எட்டு எட்டு அறுபத்துநாலு இருளனுமே இருளபிரகாசருபி ஜடாமுனி ரெங் ரெங் சிங் சிங் அரிங் அரிங் அருளப்ப சாஸ்த்திரவேஹி ஆஹா இ இ உ உ மருள ப்பா இருளப்பா நங்தராங் மங்குராங் சிங்தராங் வங்குராங் யங்கு ரங் சிவா ஓம் நமசிவாயா குருமுன்னிற்க சிவா.

ஸ்தோத்திரக் கவி.

ஏத்திடவே ஆயிரத்தெட் டுருவேயானல்
இவ்வுலகில் இருளீஸனைப்போல் தெய்வருண்டோ
பார்த்திடகான் பெரிப்பானப்பா அண்டமெல்லாம்
படுதீயாய் பிடிக்குமப்பா இருளீஸ்பரன் தீதான்
ஆற்றிடவே இனியெவர்தான் ஆற்றப்போருர்
ஆயிரத்தெட்டு அட்டசித்தி இருளீஸ்பரனே
போத்தியெடுத்து உன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு
பூசையென்ன சாருபம் உன்மேர்வில்தானே.

மேருவினில் யிருப்பனென்பான் இருளீஸ்பரன்தான்
வினவயிலே அரமணிகள் துணிக்கும் விண்ணில்
காரிநீலே இருண்டநிற மேனிரூபன்
கருமங்கேள் கடந்தபொருள் எதிர்த்தவனே
அறுப்பான்வாளால் ஊரினிலேநீயிருந்தால்வருவான்முன்னே
உணவுரெணம் சாராயம் மூட்டு ஊட்டு
பாரினிலே இருளீஸனேப்போல் திரிலோகத்தில் [காணே.
உண்பதுவும் மழிப்பதுவும் கொடுப்பதுவும் ஒருவரில்லே

காணு முன்னே இருளீஸனுக்கு கருமங்கேளு
கருமலைக்கும் கடல்வரைக்கும் ஒன்றாய் நிற்பான்
பூனு முன்னே உனக்குமொரு சிரியாள்போல்
வந்துபூவுலகில் உன்வேலை புரிவானப்பா
வேணுமென்று கேட்டதெல்லாம் கொடுப்பானப்பா
வெட்வெட கர்த்தனும்நீ யானுப்பாரு
ஊணுவது அஷ்டகோணத் துள்ளேவைவை
ஓங்காரங்கொண்டு கட்டிசேவிப்பாயே.

குரு ஸ்தோத்திர மாலை.

விப்பாய் இருளாய் இருளீஸ்பரனே
விழிரன மேவிய முகமாய் இருளா
அப்பார் இப்பார் இருளீஸ் பரனே
அலைகடல் பலைவரும் இருளீஸ்பரனே
நிற்பாய் ஜடைமுடி இருளீஸ் பரனே
நிலமிடத் திருளிதாபு முடையா
தப்பா வித்தையிடு குறிகாட்ட
சரணஞ் சரணம் இருளீஸ்பரா போற்றி.

போற்றி யிருளீஸ்பர தேவாய
புரம்மங்கை கண்ணகை சூலி கபாலி
நாற்றிசை போற்றும் வாலைசுரனே
நல்லிருள் ஒட்டியாண மிலங்க
மூர்த்திரா விருகோண அடுத்தவா
முக்கண் யிருளீஸ்பரனே முனியா
நேர்த்தியாய் யிருளையரு பிரசண்டராய
நேர்த்தியில் வந்திருள் ஈசனே சரணம்.

சரணம் மணிபொற் தண்டை குலுங்க
தளதளனச் செவிமுதுகு துலங்க
கிரணம் அரைமணி இருளீசன் தேகத்தில்
கெட்டிய யோகவேஷ்டி பூணூலும்
முானிய மார்பில் கடுமணீ யாரம்
முத்தொடு ரத்தின கிரீடம் சாத்தி
அரங்கிலே அண்ட கோளகம் முட்டி
ஆயிரு லீஸ்பரன் வருவாய் அபயம்.

அபயம் பிராட்டி மும்மலே அடுப்பில்
அடர்வந் தியபுவி முழுதரைக்கில
உபயமிலாக் கடல் அதர
பரமொடு முடிவிரல்கழல
தபங்கிலேயுடனே படையல்கள் யேற்ற
சர்க்கரை பால்கனி வற்கை வகையுடன்
சமயத்தரிசி காய்கரி யுடனே
சமைத்திருள் ஈசருக்கு அமைத்தது சரணம்.

அமைத்த செம்மறி ஆட்டுக் கிடாக்கரி
அண்டத்துரு குருமுட்டைகள் கோடி
சமைத்தது சுற்றது எட்டு எழுத்தாலே
சன்னிய பண்ணியை வெட்டனு மப்பா
குமைத்தது என்ன முண்டகம் ஆறு
கொடியுடன் ஆட்டுவீமத்த யெடுத்து
இவமத்த்து வாழை யிலேயின்மேல் வைத்து
இருளனே நினைத்து நீஉண்டவா போற்றி.

உண்டிரு ஈசன் நீஉன் மேனியில்
வாடை ஊற்றியே பால்வளம் உண்பது
தேனும் கொண்டிரு ஏரிய ஓங்கும்பம்மீதில்
குங்குமுகம் சந்தணம் புனுகு ஜவ்வாது

மண்டுமைத் திலரல்தம் பன்னீருடன்
வாசமுடி பிச்சிமுல்லை இருவாட்சி
அந்திய மேனியில் அணிந்துநீ பூசி
அங்க கலங்க இருளப்பனே போற்றி.

அப்படி யப்பம் அவல்பயர் தோசை
அவித்த இட்டலி நெய்ப் பலகாரங்கள்
எள்பொரி சர்க்கரை மோதகம் வடைகளி
ரொட்டி அவல் கடலைகள் வைத்து
ஒப்பர வைத்திரு வீஸனை நினைத்து
நீஓம் யாமென்று நீ
உண்டுநீ கொள்ள ஸர்ப்பனையாக
தருவரை நினைத்து தாக்கிடுவா யிருளப்பனே போற்றி.

ஐபனே வெற்றிலை யந்திரசால
முண்டாக்கிய வேர்க்கொடி காயிலை வைத்தனை
செய்யனே இரையவன் தோட்டத் தடைக்கா
சீகரனர் திருநாமச் சுண்ணப்பு புகையிலை
ஸாமி மாபினைத் தேங்காய் கற்பூரமுடன்
சாம்பராணி படைத்தேன்
நெய்பா குதிபிநிடம் யாபளை கூந்தல்
நிறைத்திரு வீஸனே பிரப்பிடு சரணம்.

சரணம் சரணம் ஸாமி சரணம்
சத்தி பிலத்திருள் இருளித்தாய் சரணம்
கிரணகுரு நிலவைத்தாய் சரணம்
கீர்த்திக்குறிப கெம்பீரா சரணம்
இரணிய குண்டலம் யிட்டவா சரணம்
எனது ஜடலத்தில் இருப்பவா சரணம்
வீரணமுருட்டிய கோவிந்தா சரணம்
எனைபோல் ஒருபிருள் அப்பா சரணம்.

அப்பா ஜடையாய் வருவாய் வருவாய்
அருளேபுரிய யருள்வேல் வருவாய்
கோப்பாய் குழையாய் இருளீஸ்பரியே
குழல்வாய் மகிழும்படியே
ஐவர் இப்பாரறிய எனதுடல் உருப்போல்
எதிரேவிட நீ வருவாய் யிருளா
ஒப்பாக தற்சொரூபம் சிறிதாய்
என் உடலிலிருந்து இருளா வெளியாய் வருவாய்.

வருவதும் இருளீஸன் உருத்தோன்றும்
தோன்றும் வரையிலே கால்மடித்து வண்டுருக்கி
உறுவதும் இடியிடித்து மின்னல்போல்
ஓடிவந்துன் சத்துருவை கொல்வான் பாறு
குருவதுவே நீயவனுக் காகவேணும்
குவலயத்தோர் நினைத்தகுறி சொல்வானப்பா
அருள்வுரவே குறிமுகத்தில் யிருந்துகொண்டு
ஆதரித்து தோத்திரங்கள் பத்தும் ஓதே.

ஓதுகின்றது உமை யிருப்பிடம்
தீதுவின் குறிதிசைகள் எட்டிலும்
ஓது சக்கரம் உள்ளே வரைந்திடு
பூதமுன்புரு பூத மேகமே
மேகமாம் இருளப்பன் மேறுவை
சோக யேதும் யில்லாத தீபமே
பாக்கிலே சுருள் தட்சனை ரூபாயும்
மோஹமுத்திட வச்சுமூட்டு பூசையை.

மூட்டு காரியம் மூவுலகிலே
கேட்டவார் உரை கேட்கும் பெலபதை.
பூட்டுவான்சில பூதமேவவே யீட்டமாசிதி இருளீஸனே

ஈஸனுக்கு யாரும் இருளிளாக்கு
ஈஸனை ஏத்தி வக்க தாஸனுக்கு யானகருமமெல்லாம்
இத்தாரணியில் மோஸமில்லாமல் நீமுடித்து வைத்தாய்
மையூர் மூடிவைத்தாய் வேஷளக்காரன்
இருளப்பா குறிமுகம் வைத்திருப்பாய்.

வீற்றிருக்கும் ஸ்தலம் சொல்லுவான்
வெள்ளாண்மை விதம் உரைப்பான்
கோத்திரத்தில முன்னடாக்க தெயவீக் குரியும்
சொல்லுவான் பாத்திரத்திருந்தால் திஷ்டித்து
முகம்பார்த்து பலனுரைப்பான் சாஸ்த்திரத்தில்
உள்ள கிரகாதிலக்கமும் சன்னுவானே.

சன்னென்ற துஷ்டபிரேத பிசாசுகளை
தகத்தடிப்பான் பெண்ணாரபேரை
உரைக்குமுன் போய்ப்பிடித் திழுப்பான்
மன்யென்ற பூமியை கீரி
புதையலை பிசாசுகளை வரப்பண்ணுவான்
கின்னென்று மண்ணென்று விண்ணென்று
இல்லையிருள் யீஸனுக்கே.

இருள்யரும் ருச்சியம் யெங்கெங்கும் சென்று
யிரைபோழுதில் பொருளேது வுள்ளது கொண்டேகி
யென்முன் புறப்புட்டுவா அருளேது கூட்டமிடான்
ஒண்டியாய் வந்துருப் இருள்போல் அருளே
புரியவருவாய் கெவுனத்துக்காம் யெனக்கே.

யெனக்கு யிம்மந்திரம் மோடிசெய் வித்தையும்
யென அரசன் தனையெதிர்க்காமலும்
படைவேத மாரண தவமுனிவன் மனக்கடன்
நால்மறை பண்டித சாஸ்த்திர மாரணமும்
யெனப்படி செய்துவைப்பது யிருளப்பஸாமியந்திரமே.

யெந்திரமோ அஷ்ட கோணத்தை போடு
யிவன் தனக்கு பொசி சாவல் சாரூயம்தான்
மயந்திரகி யானுபோல் யிவருக்கு முன்னே
மானதமாய் பூஜையிலே நினைப்பாய் அப்பன்
வேய்ந்திரமே யிவந்தனக்கு கருயம் வேண்டாம்
வித்தியிரு வீஸ்பரனூர் தியானம் போதும்
சுயந்திரமே நமக்கும் யிவன் இஷ்டதெய்வம்
சுயங்கிருதம் யென்றுநினை துணை செய்வானே.

செய்வதென்ன வுன்னிடத்தில் ஆலயமாக
சூழ்ந்திருப்பான் அவர்யவர்கள் வந்து உன்னை
விரும்பிகேட்டால் மெய்வருடி ஒருமனிதர் வுடலில்
சேர்ந்து விழம்புவான் யதைகேட்டு விழம்புவாய்நீ
ஐவருள்ளம் பஞ்சகர்த்தா நீதானப்பா
அப்படியே நடந்துவரும் யந்த நாளில்
உய்வதற்கு உபாயம் ஒன்று சொல்லக்கேளு
உரைததபின்பு யிருளீஸனிடம் ஒன்றுகேளே.

கேற்பதென்ன ஆசாரமாக போற்றி
கிழ்த்திசைக்கு நான்போகவேணுமென்று
மீள்பதென்ன யிருகாதம் அருகாதம்தான்
விரைந்து சென்று மீண்டுவர வேண்டுமென்றால்
காத்திடும் தாய் தந்தையரைபோலேயுன்னை
கைகரத்தால் தூக்கியிரு தோளில் வைத்து
ஆள்பதுங்க கொண்டு அந்த பதியில் விட்டு
அப்பாலே நிருத்திவைப்பான் யப்பால் பேசே.

பேசியந்த பதியில் யிருந்து யனுஷ்டித்து
பிறகுனது பதியில்வர பண்டு போலாய்
வாசியென்ற குதிரையிலும் கடினமாகி
வந்துவிடும் இதுபுதுமை வகையாய்ப்பாரு

போஜனத்துக்கு அசல் அக்கிரூரத்தில்
ஆக்கிவைத்தபோஜனமும் கொண்டுவர சொன்னயாகில்
ருசியமாய் வர்க்கவகை ரசபாணத்துடனே
ரம்மியமாய் கொண்டுவந்து படைப்பான் உள்ளே.

உண்டபின்பு நிதி கொடுத்து அசலூர் தன்னில்
உள்ள நவதானியத்தை விலைக்கு வாங்க
பண்ணினால அந்தஉரு வேரேமாற்றி
பண்டைஒரு விறகெடுத்து வருவான் பாரு
எண்ணில்லா துலை தூரம் ராஜவாழ்க்கை
இருப்பதுவே நிற்தூளி யாக்கென்றாலும்
சன்னுவான் பூதரெணக் கணத்தி நோடே
தாக்குவான் அரைக்ஷணத்தில் தாக்குவானே.

தாக்கையிலே உனக்குறிய வேந்தர் சேனை
தன்னுருபோல் அவன்படைக்கு காணும் காணும்
காக்கையிலே கொடிபிடித்தாள் யானும் கண்டால்
கண்ணுக்கு காணமல் ஒளிப்பான் பாரு
மார்க்கமுள்ள பேருக்கு உள்ளம் சொல்லி
மதிகெட்டு வழிகெட்டு போகாதே நீ
ஊக்கமது கைவிட்டால் உன்சித்தி யெல்லாம்
உலகத்தில் பரிப்பானே எதிரி பாரே.

எதிரிக்கு இன்னம் ஒன்று சொல்லக்கேளு
யீஸனர் எனக்குறைத்தார் மனுவுக்காக
கதலிக்கை பாகயிரு தன்னைப்பேணி
கருவான திருக்கட்டும் கைக்குள்ளேதான்
பதறித்தான் செய்யாதே பாவம் பாவம்
பத்துவிசை எட்டுவிசை சொல்லிப்பாரு
சதரித்தால் மெத்தன்று அல்லாவிட்டால்
தாக்குவாய் இருளனைபே தாக்குவாயே.

தாக்கடா பொருள்பரிக்க வேசை பக்கம்
சண்ணென்று மூட்டினல் கோட்டி பண்ணுவான்
நோக்கடா வுன்னைவந்து பணிந்திட்டாக்கால்
உன்னுடைய ஏவல் இருளீஸன் போவான்
வாக்கடா சொன்னபகு நூறு பொன்னும்
மங்கையவள் காணிக்கை வைப்பாள் பாரு
ஆக்கடா யிருளப்ப ஸ்வாமி பூஜை
ஆதரித்து வழிபாடாய் அனுபவிப்பாயே.

விப்பதற்கு கிரைசாய்க வேணுமென்றால்
விடை நெருத்தி சீட்டெழுதி யிருளனைவு
அப்போதே கொண்டுவரும் ஆள்பத்தாது
ஆள்வந்தால் அவர்காணு தாக்கிவைப்பான்
துப்புடனே சேனைபரி ஆனாலும்தான்
துருசத்தில் கொண்டுவருவான் சீட்டுபோட்டால்
அப்பொழுதே கெடிகாரன் இருளனப்பா
இன்னமொரு வித்தையொன்று யியம்புவானே.

இயம்புவது ரேகபிரமாணம் சொல்வான்
இம்மட்டும் வயதென்பான் இருப்பும் சொல்வான்
நயம்புகுதல் தீங்குவரும் பலனும் சொல்வான்
நாடுவதும் ஓடுவதும் இடமும் சொல்வான்
பயம்புகுதல் தீர்க்கமுள்ள திருடப்பேய்கள்
பட்டணத்தில் திருடிவந்த பணம் கொடுப்பான்
கசம்புகுந்த கிடாரநிதி யெடுத்துக்கொண்டு
காசினியில் உன்முன்வந்து கருவாவானே.

———.

அந்தரவால இருளீசன்.

அட்ட திசையாய் அருபத்து கால்கலையாய்
பொட்டியானம் புனைந்த ஓவியாதுஷ்டான
சங்கரு உன்னுடைய தாள் அடியை
போற்றிடவே யிங்கேயென் வுள்ளத்திரு.

உள்ளதிருக்க வுனதுமனம் மகிழ்ந்து
கள்ளனென்று சொல்லாமல் காட்க்ஷிதந்து
துள்ளுமயில் மீதேரி தாசன் வேல்விரும்பி
வுனைதொளவே ஆதாரமாய் வந்தருள்.

வந்துசகல சித்தும் வையகமெல்லாம்
புகழ்தந்து திருவாக்கருளி சாந்தமாய்
யெந்தனுட நெஞ்சில் நினைக்குமுன்னே
நின்றுவிளையாடி என்சொல் பிசகாமல்யிங்கிரு.

பிசகாமல் தான்யிருந்து பேணி யெனையாளும்
யெஜமானாய் யென்னுயிரே தன்வுயிருப் நிஜமாக
யெண்ணிசகல சித்தும் யானே செய்யும்படிக்கி
பண்ணி வுனைப் போற்றிடகண் பாரு.

பாரில் வுனைபோற்றி பவுசுபெர வுந்தனுட
காறிருளின்றூப அருள் காட்டியே
தீரனெனும் அண்டபிண்டம் ஒன்றாகி
அட்டசித்தும் மாயடியேன் கண்டுதெரிசித் திடவேகாணு.

காணவுன்கை சூலமுடன் காதில்விடும் குண்டலமும்
நீதோனிட வந்துயென் முன்புதோன்றியே
பேணிமகிழ்ந்து அன்பாயிருக்க அடியேன்
நினைக்குமுன்னே யென்பால் அன்பாய் வந்திரு.

திருவாய் சிவனுருவாய் செல்வசிறப் பிருளாய்
வருவாய் சர்வசித்துக்கும் கருவாய் குருவாகும்
ஆ இ உ நவசிவா அரிவோம் எனும் ஆணை
ஈனுமா வந்தருள்வாய் இப்பொழுது.

அருள்கான ஆ இ உ. அஞ்செழுத்து
அஷ்டசித்து இருளா வாயென் றோதும்
எண்ணமதில் குருவாக வந்துகுடியிருந் துன் வாக்கால்
கிருபைமிகதந்து ரக்ஷித்தருள்வாய் தான்.

ரக்ஷித்தருள நீலவர்ண ரூபமுடன்
இச்சனமே தற்சொரூபம் சிறிதாய்
உச்சிதமாய் உன்னைநினைந்தோதும் உள்ளங்களிகூற
யென்னை நினைந்திப்பொழுதே வந்திரு

இப்போது வந்திருளப்பா வென்றே
யிசைபத்தில் வென்பா தப்பாமல்
ஓதியும்நீ வாறுதிருக்க தருமம் வுண்டோ
இத்தாரணியில் ஒப்பாக வந்துவுன்
ஊர்பேர் சொல்லியும் வுகந்து இருளப்பா
உமைபயின்று வுப்பாரமாய் நின்றஆண்டவனே.

ஆண்டவனே ஒட்டியாணமும் கச்சைபரைவட்டமும்
பூண்டவனே கண்டகோடாலி புபமீதில்வைத்து
நீண்டவனே அண்டகோளகமுட்டி நிரைந்திடும்
தாண்டவராயனே ஆண்டறுள்வாய் இச்சமையம்வந்தே

வந்தே துதித்திட வுன்பாதம் போற்றி
மஹாமுனியும் வுகந்தே செய்னூற்படி
செந்துறிள் வாள்கவவர் வுத்திரவும்
தந்தே துதித்திட சொன்னதினுல் தொழும்
தாசன்முன்நீ வுகந்தே வந்தேயருள்
தந்தே குடியிருந் தாண்டுகொள்வாய்.

தேசத்தில் வாழும் ஜீவஜெந்தெல்லாம்
புகழ்ந்து போற்ற யீஸர்க்கு மூத்தோனை
யிருளீசனென்று வுலகில் வாழ்ந்து
பசமாப் புகழ்வர் முன்னே பத்தன்
வேல் உருப்போல் காட்டி ஆசையாய்
பொருள்கள் வாங்கி ஆலைய சிலவுக்கீவாய்.

வாய்திறந்து வாக்குவரம் தருவாய்ஸ்வாமி
வஞ்சகங்கள் நினையாமல் மனமிரங்கி
தாய் தந்தை குலதெய்வம் நீதானாகும்
தாசன் வேல் செய்யும் முயற்ச்சிகளுக்கு
குருவும் நீயே சேயென்று மனதிரங்கி
சீக்கிரம் சீக்கிரம் தெய்வமே ஓடிவிளையாடி
வாவாநீ யிரங்கி அடியேன்மேல் எந்நாளும்
நெஞ்சகத்தில் கிருபைவைத்து ரக்ஷிப்பாயே.

ரக்ஷிக்க வேணுமென்று உன்பாதம் தன்னை
நெஞ்சில் நினைந்துன்னை நான்பூசை செய்தேன்
தற்சொரூபத்துடனே சலங்கை தண்டை
சலசலனே ஜல்தியில் ஓடி வாவா
உச்சிதமாய் வட்டமிட்டு ஆடி என்முன்
ஓடிவா ஓடிவா உச்சாடாயா
கெச்சிதமாய் உச்சிதமாய் என்கிட்டே வந்து
நான்கேட்டவரம் கொடுப்பாய் இருளப்ப ஸ்வாமி.

ஸ்வாமியே செம்பொன்னிறம் சார்ந்ததிரு மேனியா
தங்கமே சிங்கயிருளா பூமியில் உயர்ந்த
நவரத்தினம்போ லொத்தவா புள்ளிமான்போலும்வடிவா
வாமிபரமேஸ்வரி வாலையுடதாசன் வேல்
வாழ்த்திய கவி செய்க்கவே
தாமதஞ்செய்யாமல் ஜல்தியாய் வந்துகவி
கேட்டெனக் கருள்செய்வாயே.

கவிமாலை பாடிவெகு கனிவர்க்கை வகைவைத்து
காரணப் புகழ்ந்த சத்தம்
செவிகேழ்க்க வில்லையோ தெய்வம்நீ யில்லையோ
தேவரீர் மனது கல்லோ
புவியில்நீ யில்லையோ புகழ்ந்தும்வரத் தொல்லையோ
புனிதன்வேல் உனைவணங்க வில்லையோ
பவித்ரமாய் சுகிர்தமாய் பத்தனை கண்கொண்டு
பார்த்துவந்து அருள் செய்வாயே.

பார்த்தருள் எனதுடைய பாவவினைத் துன்பமும்
பகைவரையும் கிரஹ பிணியையும்
தீர்த்தருளென் முன்பினில்
தெருசனம் தனில்வந்துன் திருவருள் ரூபங்காட்டி
வீற்றிருந் தடிமைவேல் கேட்டவரம் தந்தருளி
வெகு செல்வம் மேன்மை நல்கி
காத்தருளும் அடியேனை அனுதினமும் மறவாமல்
காப்பாற்றும் இருளீஸ்பரனே.

தீப ஜோதி கர்னவாலை லட்சுமி ஸ்தோத்திரம்.

தாய்அந்திரன் கர்னவாலை தற்சுருபத் துடனே
சேய்குழந்தை வேலருகில் சிந்தைமகிழ்ந்து வந்துன்
வாய்திறந்தென் வலச்செவியில் நீ வருங்குறிகள் சொல்லம்மா
ஆயிஅந்திரன் கர்னவாலை அபயம்வேல் உனக்கபயம்
அபயமபய மென்றே யந்திரனே கர்னவாலை சிவஞ்செய்து
உனையழைத்தேன் திருக்குத்தாலம் மலைமேல்தவஞ்செய்தேன்
வேலப்பன் தாய்தந்தையாக வந்தாய்
நீ கபடம் நினையாமல் யென்காதினிலே குறியுரைப்பாய்.

தேசத்தார்வணங்க தேனின் குடத்தினில்சேர்ந்த ஈய்ப்போல
தாசன்வேல் ஜடலந்தனில் எத்கிவேல் வாலேசேர்ந்து
பாசமாய் புகழ்வர்முன்னே பத்தன்வேல் சுரூபங்காட்டி
ஆசையாய்ப் பொருள்கள் வாங்கி ஆலேபச சிலவுக்கிவாய்.

ஆதிசிவன் வுமையருள் பெற்றுலகமீதில்
அடர்ந்தமலங்காவுவனம் ஊர்கள் தன்னில்
ஜோதிமயமாய் தெய்வகனமாய் கன்னி சுரூபமுடன்
அந்த்ரசத்தி தெய்வமான சாதிபத்ரகாளி
கலேகிறந்தகன்னி தபவுள்ள கர்ணவாலே தாயேவுன்னே
மேதினியில் புகழ்ந்தழைத்தேன் பாலகன் வேல்முன்
மேவிவந்தென் கர்ணகைவாலே ரட்க்ஷிப்பாயே.

ரெக்ஷிக்கவேணுமென்று உன்பாதந்தன்னே
நினேந்து செம்புத்தகட்டி லறுகோணமிட்டு உச்சிதமாய்
மத்தியில் வோம் ஸ்ரீயும் றீயும் உம்மெனும்
ஏகாட்சரம் வரைந்து சுத்தில்
வஜ்ரசத்தி யெழுத்துடன் வம்வம் மென்றிட்டு
வரைந்துசுத்தில் வோங்காரம்கொண்டுகட்டி
கெச்சிதநீர் அணிந்துவுன்னே தியானஞ்செய்தேன்
என் கிட்டவந்து கர்ணகைவாலே கிருபைசெய்வாய்.

வரவேணுமென்று உன்னேத் தியானஞ்செய்தேன்
உன்மதளேயென்று எனேநினேந்துன் மனதிரங்கி
நிறைவான சிரசில் ஜடைமுடியும் உந்தன் நெற்றிதனில்
பொட்டும் இருகாதில தோடும்
கரமீதில் சூலமுடன் கடையம் கப்பரை
கைவிரலில் மோதிரமும் மார்பும் கொங்கை
புறம்ரவுக்கை கழுத்தில் நவரத்னமாலே
பூண்டுவந்தென் கர்ணகைவாலே தோன்றுவாயே.

தோணுவா யிருகாலில் சலங்கை தண்டை
தொனி வலங்க பாவாடை யுடையுந் தோண
காணுவாய் கனிவாயில் செகப்பும் வெத்திலை
காவியுடன் கவகவன மொழிகள்பேசி.

தாணுசிவ னுடியதோர் நடனம் போலே
ஸ்வாமி யிருள் யீஸருடன் நடனமாடி
வேணுமென் றுனையமைத்த தாசன் வேல்முன்
விளையாடி வந்தெனைக்கண் பார்ப்பா யம்மா.

கண்கொண்டு பார்த்துன் கடாக்ஷ மருளி
கருணைவைத்து உன்பேர்சொல்லி வுருதியாய்
வாக்குவரமுந் தந்தென் தன்மேனி நெஞ்சினில்
சந்ததமுந் தயவாயிருந்து பொன்பொருள் செல்வமும்
புத்ரருக்கு வித்தை புகழ் தருவாய்.

புகழாயிருந்து யிப்புவியோர் யென்மிதில் பிரியமதாய்
அகமே நினைத்து அனைவோரு மாசையுட னடுத்து
மகவான சேயென்மேல் தாய்தயவாகிய வாருகள்போல்
ஜெகமீதில் யாவரும் யென்வசமாகச்செய் வாலையம்மா.

செய்யம்மா கண்ணம்மா செல்லத்தாயே
சிறுபெண்ணே யிருகண மணியே கெட்டாதகனியே
வையம்மா யெனைவுனது மதலையென் றுன்
மனதில்நினை வஞ்சகங்கள் வைத்திடாதே
மெய்யம்மாள் தற்சுருபங் காட்டி யென்முன்
மேவிவந்துன் வாக்குவர மருள்செய்சூல
கையம்மா கணபார்த்து திருநீர் தந்துன்
காக்ஷிகொடுத் தனுதினம் காத்தருள்வாயம்மா.

கார்த்தருள்வாய் கரடிபுலி மிருகம் யென்முன்
காணாமல் கருணைவைத்துன் திருக்கண் கொண்டு
பார்த்தருள்வாய் பாவதுன்ப கிரஹதோஷம்

பரங்தோடும் படிகிருபை பாலித்தென்னுள்
வீற்றிருந்து செல்வனிதி பேன்மைபுத்தி
வித்தைகுறி வுரைக்கவெகு வரமுந் தந்தேன்
கோத்திரத்தார் புசழுவரம் தருவாயம்மா
குமரிவடி வானகர்ண வாலைத்தாயே.

தாயேவுன் பாதத்தை தஞ்சமென்றெண்ணினன்
பூசைசெய்தேன் சேயேன் தனக்குள்ள
தீங்கிடர் துன்பத்தை தீர்த்தருளுவாயே வுனது
மதலையென் றெண்ணி மனதிரங்கி நீயே
வெகுபொருள் செல்வங் கொடுத்தென்னை ரட்சிப்பாயே.

ரட்சிக்கவேணு மென்றுன் பாதந்தன்னை
நெஞ்சில்நினைந் தடிமைவுன்னை பூஜைசெய்தேன்
நச்சுவிஷ பாம்பரவப் புடையன் கொம்பன்
நாலுரெண்டு அடிவிருசன் நட்டுவக்காலி
கொச்சுத்தேள் சாரையிரு தலைமணியன் கொம்பேரி
மூக்கன் வெள்ளி வரையனென்னும்
பெச்சமய வேளையும் யென்முன் வாராமல்
எழையைக் கார்த்தருள புரிவாய் வாலைத்தாயே.

தஞ்சமென்று நம்பியுன்னை பூசைசெய்தேன்
தாசன்வேல்கோடி பிழைதனைச் செய்தாலும்
வஞ்சகமாய் நினையாமல் குற்றமெல்லாம்
மன்னித்துன் மதலையென்று மனதிரங்கி
செஞ்சொல்மொழி கர்னவாலை செல்வத்தாயே
சிருபெண்ணே யிருகண்மணியே திகட்டாதகனியே
அஞ்சலில் நீவந்தருகிருந்து வரமும் வாக்கும்
அருள்புரியவேணும் கர்னவாலைத்தாயே.

மலைக்கருங் கல்லை பட்சமா மிருகபிடித்தால்
நிலத்தினில் மரமேவரிரங்க நெஞ்சுகந்து
யெடங்கொடுக்கும் பிலத்துடன் வுன்பேர்நாமம்

பிடித்தருந் தவசுசெய்தேன் துவக்கமாய்வந்து
வாக்குவரஞ் சொல்லவேணுந் தாயே.

வாக்கருள் புரிய வுந்தன்மனங் கருங்
கல்லைப்பார்க்க தீர்க்கமோ ஷெண்பஹாதேவி
திருமலைக் குகையிலென்னை காக்க வந்தருள்
செயந்திரகன்னியென் றெண்ணிப்பூசை
மூர்க்கமந்திரஞ் செய்தழைத்தேன் முன்பிலரனானைவாவா

அரனுமை யானை வாவா
ஐங்கரனானை வாவா
பெருமாள் மோலனை வாவா
உன்பிதா அன்னை யிருளீசனானை வாவா
திருக்குகைச் சித்தன் வேலானை வாவா
ஷெண்பஹா தேவிமேலானை வாவா
அரிவினீரானை வாவா
அம்மை சரஸ்வதியானை வாவா
துருஷமாய் அடிமைவேல் முன்தோன்றிடு கர்னவாலே.

கர்னவாலே லட்சுமி தீபமாலே.

கொலுவாக அரண்டியில் இருந்தாள் ஆத்தாள்
குமரியிவள் சிருபிள்ளை தேவிவாலே
கொலுவான நவரத்தின மணியாம் கிரீடம்
கொண்டதொரு கண்டசறம் பொட்டுக்காரை
கொலுவாக குழைக்காதில் ரத்தினத்தோடு கூந்தல்
வழிகுமிழ் மூக்கு குஞ்சிறப்பு
கொலுவாக வஸ்திரம் ஆபரணம் பூண்டாள்
கொங்கை ரெண்டும் தங்கமொரு குடமென்றெண்ணி.

எண்ணியதோர் ஆலிலைமேல் உதிரமீதில்
எழுரோமக் குரிகாண இடைதள்ளாட
கன்னியிவள் அரைபவடம் தங்கப்பாளம்
கமலமதில் உதித்தெழுந்த திரிகோணத்துள்
புண்ணியமே செய்தவர்கள் தியானத்தாலே
பெண்ணிவளைக் குரிப்பார்கள் புண்ணியரெல்லாம்

எண்ணியதோர் சத்தியிட தீட்சைஷபாலே
ஏகாந்தம் வாய்திரவாள் மவுனியாமே.

மவுனிஎன்னிரு நிருமயமாய் நின்றாள் ஆத்தாள்
மதிகுறையா கன்னிசிறு பிள்ளை பிள்ளை
புவனமதில் ஜெகஜால வித்தையாடி
புவனைதிரி பரையெனவும் நின்றாள் ஆத்தாள்
சிவமயமாய் இரண்டெழுத்தாய் சர்வதாதித்
திரிகோணக் குறியாகி சித்தர்க்கெல்லாம்
மவுனமென்ற உபதேசம் கண்டவீதி
மணிநகர் கவுனமன்னு மணியாம்பாரே.

பாரப்பா ஐவருக்கும் பாரியென்றாள்
பகறரிய பூரணமாய் நின்றாளாத்தாள்
பாரப்பா அஷ்டசத்தி எட்டுமானால்
பஹுவதியாள் நாள்தீட்சைஷ பதினொன்றாள்
பாரப்பா வாமிசிவ காமியானாள்
பலகோடி அண்டமெலாம் தான்தானென்றாள்
பாரப்பா இவளுடைய அதிசயத்தைப்
பார்த்தவர்கள் சொல்லாரும் பரையேயென்னை.

அம்பரையே அம்பிகையே உதித்ததாயே
ஆதியந்தமில்லாத அம்மா அம்மா
நம்பரையே நாதாக்கள் கருணைவாழ்வே
நானென்றும் நீயென்றும் நவிலாதாளே
சம்பரையே சமரசமே ஞானவீதி
சச்சுதானந்தஒளி தாயே தாயே
உம்பரையே இம்பரவி ஐவர்கெட்டா
ஓங்காரம் கடந்தநின்ற ஒளியேஎன்னை.

கனல்கோடி ரவிகோடி காந்திகோடி
கண்கொள்ளா இடிகோடி மின்னல்கோடி
அனல்கோடி முகிகோடி அனந்தம்கோடி
அண்டபோ சனைமூன்று லட்க்ஷம்கோடி
புனல்கோடி வீணைகோடி தற்பரமும்கோடி
புருவம் மையத்தடி புலகம் சிரு பெண்ணாத்தாள்
முனைகோடி பாம்வாலே அம்பிகையை
முடிவணங்கி திருவடியை கும்பிட்டேனே.

வாதித்ததுன்பர்க்காக பகையைநீ மாத்திவைத்து
மேதினிதன்னி வெகுவித்தைபுத்திரர் மேன்மைநல்கி
நீதினம்வந்துஎன்நெஞ்சகம்தன்னில்நிறைந்திருக்க [யே.
ஆதியே ஞாயரில வரவேணும் கர்ணகைவாலை அம்பிகை

உங்கென்ற அட்சரம் தன்னில் அடங்கிநீ
உகந்தெழுந்து சங்கரன் உமைசிறீ ராமன்
அருள்பெற்று தாரணியில் மங்கைச் சுரூபமாய்
மலைமேலிருந்து யென்னுடன் வந்ததாயே
திங்கட்கிழமையில் வருவாய் வாலை செழுங்கனியே.

எவ்வேளைநேரமுந் தாய்பேரை சிந்தையில்
எண்ணிமிக நைவேத்தியம் பால்பழம் தேங்காய்
கற்பூரம் தீபங்களும் திவ்விய
பாக்கிலை தட்க்ஷணை வைத்துன்னை சேர்வை
செய்தேன் வெவ்வாய்க் கிழமையில் வரவேணும்
கர்ணகை வாலை செழுங்கனியே.

உந்தனைநோக்கி உகந்தடியேனும் உன்மலையில்
சென்று வந்தனம்செய்து கவிமாலை பாடிய
மைந்தன்மேல் சிந்தைமகிழ்ந்துன் திருவருள்
காட்டியே செல்வம் நற்பொங்கி பூதன்னில்
வரவேணும் கர்ணகைவாலை பொற்கொடியே.

திருநீரணிந்து உன்பாதாரவிந்தத்தை தினம் துதித்து
அருள்நீ என்றுயெண்ணி அக்ஷக்ஷரமந்திரமானதிலே
வரவேணுமென்று மஹாதவம் செய்திடும் மைந்தன்
வேல்முன் குருவான வியாழனில் வரவேணும்
கர்ணகை வாலை கோமதியே.

எள்ளுக்குள் எண்ணையிருப்பதுபோல் என்னுள் நீயிருந்து
உள்ளத்துயரம பிணிதுன்ப தோஷத்தை ஓடச்செய்து
கள்ளத்தனம் மனதிலெண்ணுமல் நீவந்துகாட்சிதர
வெள்ளிக்கிழமையில் வரவேணும்
வாலை கர்ணகை விளக்கொளியே.

அனியாயம் செய்யும்சனி கேது ருகு
நவக்கிரஹாதிகளும் எனையே துடர்ந்து
இடுக்கஞ்செய்தார் அதைநீ யறிந்து
பனியானதைச் சூரியன் ஒளிவுகள்
வென்றிடும் பாவனைபோல் சனிவாரம் தன்னில்
வரவேணும் கர்னகைவாலை தயாபரியே.

பஞ்ச ரத்தின வருகி இருளீஸ்பரி மந்திரம்.

ஹரிஓம் ஸ்ரீயும் றீயும் ஐயும் கிலியும் செவ்வும் கிலி
யும் ஐயும் ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ கர்னவாலை வருகி ஈஸ்பரியே வருக
வருக சந்திர சூரிய அந்திர இருளீஸன் இநளீஸ்பரி அம்மா
தற்சொரூபமாய்வருக சர்வசாமுண்டி சதாகோடிமூர்த்தி சர்வ
கல்லியாணி சர்வலோகநாயகி சர்வசங்காரி என்னை எதிர்த்து
வாதிக்கிற சத்துரு கிரகாதிகளையும் சத்துருதேவதைகளையும்
பிடிபிடி அடி அடி அண்டரெண்டபாதாளம் அசையகொடிமுடி
குலங்க குலுங்கயெழுந்திரு சிவநானையெழுந்திரு உமையானை
யெழுந்திரு தேவாதிபானை யெழுந்திரு சத்துருக்களை சத்துரு
பிசாசுகளை குத்திபிறுத்தி குடலைபறுத்துவிடு இரணியனைசங்
கரி உதிரங்களைவாரியுண்ணு ஈரலைபெடுத்துமுழுங்கு குடலை
பிடிங்கி மாலைபாய்ப்போடு காகனை பிடிபிடி இபமனை பிடிபிடி
தூதனையடியடி கர்த்தனைக்காலைமுறி மாடனை வெட்டிபுதை
மாடத்தியை மயிரை அறு மாகாளியை மயிரைபிடித்து அடி
எச்சி பிசாசுகளை யெறியெறி பிரமனை முடியைதிரிக்கி யெறி
துஷ்டபேய்களை சூலத்தினல்குத்து ஜடாமுனிபேய்களை தடி
கொண்டு அடித்திடு காட்டேரி பேய்களை கன்னத்தில் அடித்
திடு கைவேலால் குத்திடு ஈனபிசாசுகளை இடக்கைதடியால்
அடித்திடு வங்குலை பிசாசுகளை வலகை தடியால் அடித்திடு
குத்திகுத்து என்னை எதிர்த்துவாதிக்கிற சத்துருகிரகாதிகளை
யும் சத்துரு தேவதைகளையும் சத்துரு மனிதர்களையும் பிடி
பிடி அடியடி கவ்வுகவ்வு மண்டுமண்டு மண்டுசண்ட பிரசண்டி
பந்தாடு பந்தாடு துஷ்ட பூத பிரேத பிஸாசுகளை பந்தாடு
பந்தாடு பந்தாடு யெரியெரி சுடுசுடு யேறுயேறு ஆனைமுகத்து
ஐங்கரன் ஆனை சிவன் ஆனை உமைஆனை இருளீஸன் ஆனை
இருளீஸ்பரி ஆனை பிடிபிடி அண்டரண்ட பாதாளம் அசைய

யசைய ஐய்யுங் கிலியும் சவ்வும் ஆவேசு ஆவேசு தும்தேவி ஆவேசு பஞ்சகர்த்தன் வோயுவசு ஆவேசு பஞ்சரத்தினவ ருகி ஆவேசு ஆவேசு இருளீஸ்பரன் இருலா பரி ஆவேசு ஆவேசு பஞ்சலட்சுமி ஆவேசு ஆவேசு பக்கத்து தேவாதிகள் யெல்லாம் ஆவேசு ஆவேசு வயிரவனே வலப்பாகத்தில் விடு இருளீஸ்பரன் இருளீஸ்பரியை இடப்பாகத்தில்விடு ஐங்கர விநாயகனே அருகில்விடு அஷ்ட்ட லட்சுமியை முன்னேவிடு அக்கினிதேவியை கையால்தாங்கு அகஸ்த்தியரை கையால் பிடி துஷ்ட்டபூத பிரேத பிசாசுகளை பிடிபிடி சூதாடு சூதாடு பங்கு பங்கு பங்தேசு பங்தேசு ஆம்ஆம் சாடுசாடு சதாசிவ நானே சாடுசாடு சகலலோக நாயகியானேசாடு சகல பில்லி சூனியம் மோஹன வஸியம் உச்சாடி நம்தம்பணம் பேதனம் மாறணம் இதுகளையெல்லாம் போடுபோடு ஆவேசு ஆவேசு உன்னருள் புரிந்து யென்வசமாகி வந்திருப்பாய் ஓம் ஆம் உம் இம் இருளீஸ்பரா நமசிவாயா வாவா இருளீஸ்பரி.

யேமவருஹி மூலமந்திரம்.

அரிஓம் ஸ்ரீயும் யிறீயும் றீயும் ஐயும் கிலியும் சௌவும் சௌவும் கிலியும் ஐயும் எரிஎரி சிவசிவ மாறண மாறண உச்சாடு உச்சாடு ஐயும் கிலியும் யேமவருகி வாவா சுவாகாஉ.

பஞ்சரத்தின வருஹி இருளீஸ்பரி மந்திரம்—கவி.

ஓங்காரவட்டமிட்ட கோட்டைக்குள்ளே
உச்சிதமாய்முக்கோண மேடைமீதில்
றீங்காரபீடமிட்டு கொலுவதாக நீயிருக்க
மாலயனும் யானுமுனே பணிந்துபோற்ற
மலங்கான ஐயுங்கிலியும் சௌவுமென்று
பதித்தெனது சிந்தையுள்ளே பணிந்தேனுன்னே
ஆங்காரமானசத்தி பஞ்சரத்னவருகிநீலி
அந்தரி சுந்தரி கௌரி வந்தருள்செய்வாயே.

நம்பினேன் உன்பாதந்தன்னை நானும்
நானிலத்திலென் பகைவர்களை நசிபசிதேவி
வெம்பியே என்னெதிரிகளை உளங்கலங்க மாட்டுமோட்டு

வீனர்களை நெஞ்சுகிழித்து உதிரம்ஊட்டுஊட்டு
ஸ்தம்பனஞ்செய் ஓம் நமசிவாயாத்தாளே
சத்திவுமை நடனமிடும் தாயேதில்லை
யம்பலத்தில் விளையாடும் பஞ்சரத்ன வருஹிநீலி
அந்தரி சுந்தரி கௌரி வந்தருள்செய்வாயே.

எத்தனைதான் உந்தனுட யடிமையென்மேல்
இப்புவியில் இடரெனக்கு செய்தபேரை
என்னைநிந்தனை செய்தவர்களையும் போடுபோடு
நிமிஷத்தி லவருடல்மேல் சாடுசாடு
வந்தனம்செய்தேன் என்னைநீ கைவிடாதே
வாடிதிரிசூலி நீலிவேலிகாழி நீயே
அந்தணர்கள் முனிவர்தொழுக பஞ்சரத்னவருஹிநீலி
அந்தரிசுந்தரி கௌரிவந் தருள்செய்வாயே.

வஞ்சனைசூனியம் ஏவல் மற்றுமுள்ள மந்திரங்கள்
மாரணங்கள் எதிரிகள் யென்மேல் செய்தானுகில்
நெஞ்சுகலங்கிட செய்யுன்பார்வையாலே
நிமிஷத்தில் யவர்கள் உடலில் சாடுசாடு
குஞ்சரகூட்டத்தி லொருசிங்கப்போலாய்
கூடிநீ பிரிபிரி கலைகலை மாறுமாறு
அஞ்சலென வந்தருள்செய் பஞ்சரத்னவருகிநீலி
அந்தரிசுந்தரி கௌரி வந்தருள்செய்வாயே.

தண்டமிள் மணிமார்பில பெரிக்கிக்கோர்த்து
சத்தியெனும் திரிபுரத்தி தாயேநீயே
மண்டலத்தில் யென்பகைவர் மாளமாள
மசிநசி மசிமசி வாட்டுவாட்டு எரிஎரி
மண்டுதிரிபுரந்தனில் சங்கரி பஹுவஜிவாலே
யம்பிகையாள் நீயே
அண்டர்கள்தொழும் பஞ்சரத்னவருகிநீலி
அந்தரிசுந்தரி கௌரிவந் தருள்செய்வாயே.

ஏமவாருஹி ஸ்தோத்திரம்.

பெரிகிடும் யேமவாருகி தன்மாலையை பேசுதற்கு
யிருகிடும் கட்டுகறடியள் தவிர்த்திடும் குஞ்சரனே
உறுகிடும்பேய்களும் யெதிரேவல்சூனியம் உள்வினையும்
அறுக்கும் வினயகள் சேவடி சாப்புக் கருள்செய்வாயே.

பாட்டு.

அட்டிகமாக அடியேன்னிடத்தில் அக்கிரம்செய்து
மட்டிபயல்கள்வந்து எதிர்த்திடும் வேளையில்
நீ மந்திர அக்கினிபோல் கட்டி
உன் பாசக்கயிற்றால் யிருக்கி இருகண்தெரிக்க
வெட்டி பெலிகொள்வாய் வறுகிசத்துருவை வேறறவே

பெலிகொள்ளவென்று நடந்தோடி கண்கள்
பொரிபாக்க புலியெனபாய்ந்து வழிகட்டி
பார்த்து பொடித் துதிரம்பலிகொள்ளாரு சீக்கிரம்
வேகாட்டமாக விரைந்துசினம் களீரென்று
யெழுந்துபோய்வருவாய் வறுகிதனைக் கொன்றையே.

கொன்றல் கரிநிறம் அக்கினி ரூபமும் யென்முன்
நீ கோபமுடன் தண்டைகலீரிட தான்வருவாய்
நான்சொல்லிய சத்துருக்களை மண்டை தெரிக்க
தடியால் அடித்துயிர்வாங்கி ரத்தம்வுண்டு
மகிழ்ந்துவருவாய் அகோரி வறுகி வுத்தமியே.

கோபித்துயென்னை யெதிராளியாகவும் கொண்டவனை
ஆவிப்பிடித்து யடித்துயிர்வாங்கி யாராதனையுடனே
பாவித்தசெந்தமிழ் ஓங்காரகட்டும்
பலிதமாய் யென்நாவிலிருந்து அரம்பாடிட
தீப்போல்பிடிக்கும் வறுகியென் ஆண்டவளே.

ஆண்டவளேஎன்றுவுன்நாமத்தைப் பூசித்தடிபணிந்தேன்
தாண்டவமாடி வருவாய் கனகம் ஜடாட்சரியே
நீண்டஜடையும் சர்வாணிபமும் நெத்தியில்நேத்திரமும்
வேண்டிபடிக்க வருவாய் வறுகிவேல் கைப்பிடித்து.
பிடியென்று சொல்லிநான் மந்திரமும் கவிகளும்
பேசிடவே துடிகொண்டு சிங்கம்தனிலேரிவந்து
நான்சொல்லிய சத்துருக்களை கடிகொண்டு ரத்தம்
குடித்தேவிடுத்து யிருகண்சிவக்க திடீரென்றெழுந்து
போய்வருவாய் வறுகிசிவ சத்தியே.

தில்லையைகட்டும் விபகாரமாய் யென்மேல்சினந்தவரை
பொல்லாப்பு கட்டியென்முன் வருகின்ற சத்துருக்களை
நீபோய் பிடித்தடித்து மல்லாக்காத்தள்ளி
மணிகுடலைவாங்கி யாலையிட்டு பல்லால்கடித்தென்
முன்வருவாய் வறுகியென் பகைவறையே.

கடித்து குடித்துயிர் போக்கியென் சத்துருக்கள்
வுடலைகாயவைத்து யிடித்து பொடித்து
யெமத்தூளாக்கி கரத்தில் யெடுத்துவிட்டு
படுத்துக்கிடந்து அழுந்தாமல் சீக்கிரம் பற்றருத்து
துடிக்கத்துடிக்க யெரிப்பாள் வருகியென் சுந்தரியே.

எரியெரி சீக்கிரம் யேவல் பிசாசையும் யெதிரியையும்
முறிமுறி சவ்வும் சர்வ நசியென முப்பிடாரியம்மா
கரிகரி திக்குதிசை நாங்கெட்டையும்
கட்டுகட்டு அரிமேல் எழுந்து
வருவாய் வருகியெனை யாண்டவளே.

———

வாலை வாரஹி.

இருகுழலை கோமளம் தாள்புஷ்பராகம் இரண்டுகண்ணும்
குருமணி நீலங்கை கோமேதகம் நகம்கூர் வைரம்
திருநகை முத்துக்கனிவாய் பவழம் சிறந்தவல்லி
மரகதகாயம் திருமேனியும் பச்சை மாணிக்கமே.

முக்கிய கவனிப்பு,

வாலை குருவேலு ஸ்வாமிகளவர்களின் பிரபாவம்.

———(o)———

பிரார்த்தியாருடைய நன்மைக்காக தம்மைப் பரித்தியாகம் செய்து துறவுபூண்டு, கந்தமூலாதிகளைப்புசித்து கடின தபசு செய்த தபோதனரும் ஆன்மஞானம், பக்தி, வைராக்கியம் யோகம், தலம் முதலியவைகளிற் சிறந்து விளங்கிய பெரிய ஞானியுமாகிய இவர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள திருக்குற்றாலம் செண்பகாதேவி மலையிலிருக்கும் சித்தர் குகையில் வெகுகாலமாயிருந்து சிதம்பர வேலாயுதச்சிவனையும் கர்ன வாலை, வராகி, ஈஸ்வரிமுதலிய தேவதைகளையும் எந்திர மந்திர சித்தியால் பிரசன்னயருள்வாக்கு வரம்பெற்று கிரீடம்தரித்து எந்திரமேனுப்பல்லக்கு சஹிதம் எழுந்தருளியவர் ஷை ஸ்வாமிகள் தன்னூராகிய திருநெல்வேலி ஜில்லாவைச்சார்ந்த சொக்கலிங்கபுறத்தில் சிவாலயங் கட்டிவைத்து அறை குறையாய் இருக்கின்ற ஆலயத்திருப்பணியை பூர்த்தி செய்வதற்கு அதற்குறிய பொருளுதவிக்காக உலகத்திலுள்ள மானிடர்களுக்கு நவக்கிரஹதோஷம், பேய், பிசாசு, இறந்தஜீவர்கள், நீச்சதேவதைகள், ஏவல், கர்ப்பஅழிவுமுதலான துன்பங்களை அவரவர்கள்வீட்டு இருபதுக்குள்பட்ட பெண்கள் கையில் வெத்திலையில் வாலையீஸ்பரி மையை பொட்டுவைத்து அதற்குள் பார்வைக்கு சுரூபங்கள் துலங்கி கேட்கக்கூடியவர்களுக்கு இவ்விதமான குற்றமென்று எவ்விதபாஷையில் கேட்பார்களோ அவ்விதபாஷையில் வலது செவிக்குக் கேட்கும்படி பேசியும், எழுதிக்காட்டியும், பின்பு தீபச்சுடரிலும், வேள்வித்தீயிலும் சந்திர ஒளியிலும், இருட்டிலும் சூரிய ஒளியிலும், எதிரிலும் பிரசன்னமாய் நின்றுபேசியும் சகலமும் தெரிந்துக்கொள்ளலாம் பின்பு விரும்புபவர்களுக்கு நவக்கிரக சாந்திசெய்து ரக்ஷாபந்தன எந்திர சீட்டுக் குளிசம் கட்டப்படும் இதனால் சகலதோஷங்களும் அடியோடு நிவாரணமாகி சுகம் பெறலாம்.

Printed at the Roopert & Co., Triplicane, Madras.